

[Skrumsager Skau]

Hvis der svares bekræftende på dette spørgsmål, ønsker jeg at få belyst, hvordan skatteministeren har tænkt sig at løse dette problem.

De øvrige ting i forslaget er, som det fremgår af fremsættelsestalen, hovedsagelig en stadfæstelse af gældende regler for næringsbeskatning samt en ophævelse af de nuværende regler om beskatning af spekulationsgevinst.

Jeg har dog et par enkelte bemærkninger til beskatning af indeksregulerede fordringer. Efter forslaget vil alle indeksregulerede fordringer være skattefrie, hvis de opfylder et krav om en rente på $2\frac{1}{2}$ pct. Det vedrører både indekstillelæget og også nettopristalsindekset. Jeg føler, det er vanskeligt at gennemskue mulighederne og chancerne for tab og gevinst for de fremtidige indeksslån og -fordringer, hvor altså både kursgevinst og indeksregulering er skattefrie, når de udstedes med en rente på $2\frac{1}{2}$ pct. Jeg synes, at vi her må være med til at undgå, at et nyt hul opstår i vores skattelovgivning. Hertil kommer også virkningen af, at disse obligationer er realrentebeskatningsfrie. Men dette og virkningerne ved høj og lav inflation kan vi vel se nærmere på i udvalget.

Her vil jeg også gerne understrege betydningen af, at vi har nogenlunde symmetri på begge sider af det såkaldte nulpunkt. Jo mere symmetri, jo færre muligheder er der for at omgå skattesystemet. Men jeg kan godt se, at der ikke er muligheder for at opnå symmetri i alle forhold.

Med disse ord vil venstre tilsige lovforslagene en velvillig og også en hurtig behandling i udvalget.

Thoft (SF):

Denne her skatteminister er dog en velsignelse. Her har jeg gået og rystet i bukserne for, at jeg, når jeg blev sparket ud af tinget, ville være arbejdsløs som revisor, for så ville skattereformen være gennemført, og så var det blevet lettere at være dansker, og så ville der ikke være noget for revisorerne at lave. Men så får vi forelagt sådan nogle fremragende elementer til en skattereform, som sikrer beskæftigelsen i branchen langt ind i næste århundrede. Jeg vil gerne starte med på branchens vegne at give skatteministeren en rigtig varm tak.

Det bliver nu ikke lettere at være dansker – i hvert fald ikke med disse to lovforslag – men byrderne bliver måske fordelt en lille smule mindre ulige, og det er jo svært godt. Men når formuende personer, som det fremgår af den anden halvdel af skattereformen, slipper med kun at skulle betale 50 pct. i skat af sidst tjente krone, når bare det er formueindtægter, så er begejstringen ikke så stor. Jeg ved godt, at en masse hummelejstreger undgås, og som skatteministeren så tit har sagt: vi må have et skattesystem, hvor folk ikke har det indtryk, at man kan gå ind i et supermarked og købe sig det antal fradrag, man har behov for. Det er jo rigtigt nok, men læg nu mærke til ordene, »folk må ikke have det indtryk«, for det er jo rigtigt, at disse forslag betyder, at en del af indtrykkene fjernes, og derved vil man også fjerne den voldsomme folkelige protest over ulighederne i systemet, men realiteten vil fortsat være, at byrderne fordeles ulige, sådan at store forholdsmæssige byrder fordeles til små og mellemindkomster og små forholdsmæssige byrder til de store indkomster, ikke mindst dem, der indtjenes i erhvervslivet.

I princippet er vi i SF selvfølgelig begejstrede for, at skatteministeren prøver at tage fat på dette meget betændte sted i skattelovgivningen, altså alt det, der hedder kursgevinster. Men indgrebet er for blødt, og det kommer i øvrigt efter de voldsomste kursstigninger i mands og kvindes minde – det kommer alt for sent. Kursstigningerne på obligationer og aktier har i denne regerings levetid haft omtrent den samme størrelse som summen af al udbetalt løn. Men skatten på kursstigningerne kommer jo altså først, når kursstigningerne er ved at ebbe ud.

Nu er det ikke sådan, at skatteministeren skal være ene om den del af ansvaret, for den del af ansvaret hænger jo også sammen med, at socialdemokratiet under forrige skatteminister, hr. Lykkeitoft, var med til at lempe beskatningen af kursgevinster på aktier, og dér skete efter min opfattelse en af de store ulykker. Nu var det ikke engang skatteminister Lykkeitofts forslag, det var såmænd en genfremsættelse efter forrige skatteminister igen, hr. Hjortnæs, så må de herrer selv dele skældud'en bagefter.

På den baggrund synes jeg, at hr. Lykkeitofts bemærkning om, at det var vigtigt at få kursgevinster til beskatning, lød meget un-